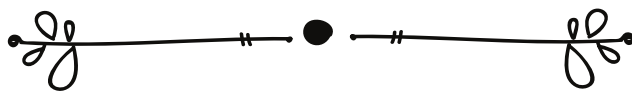

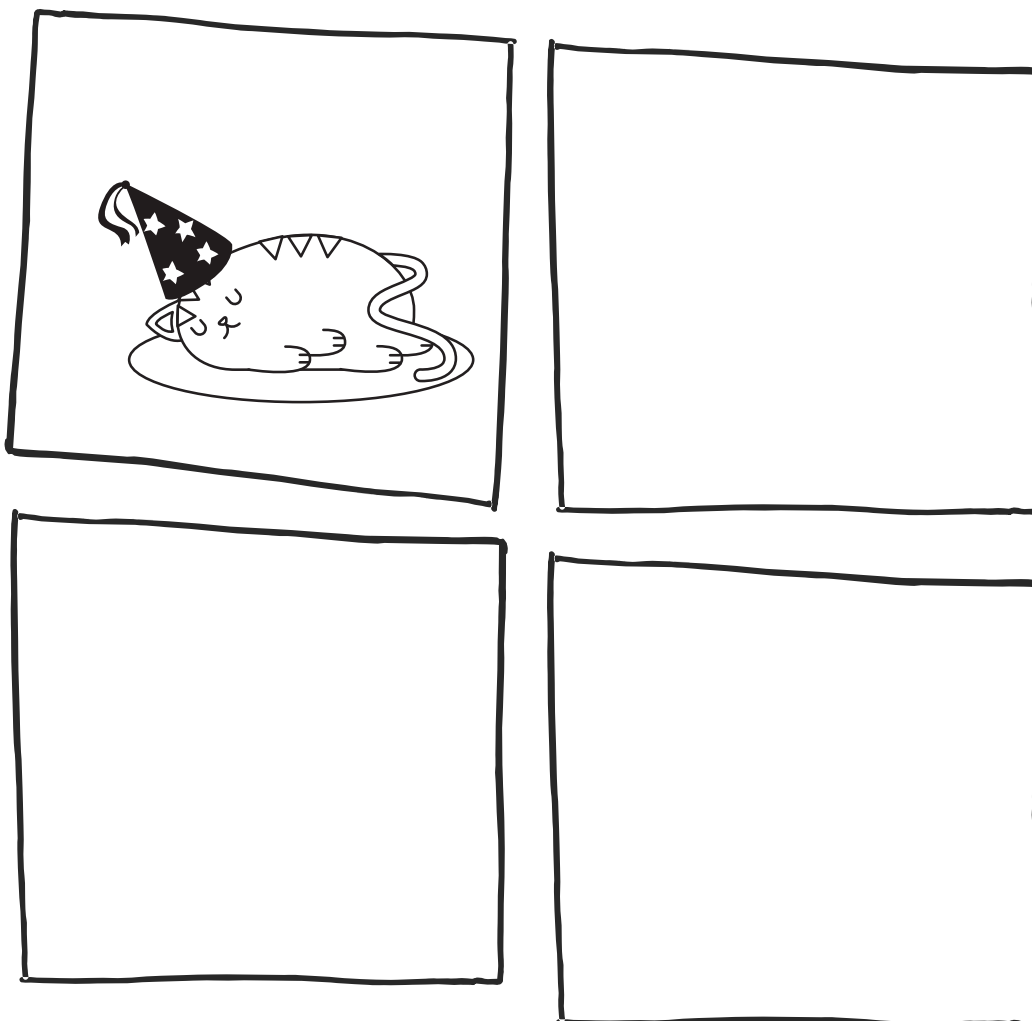
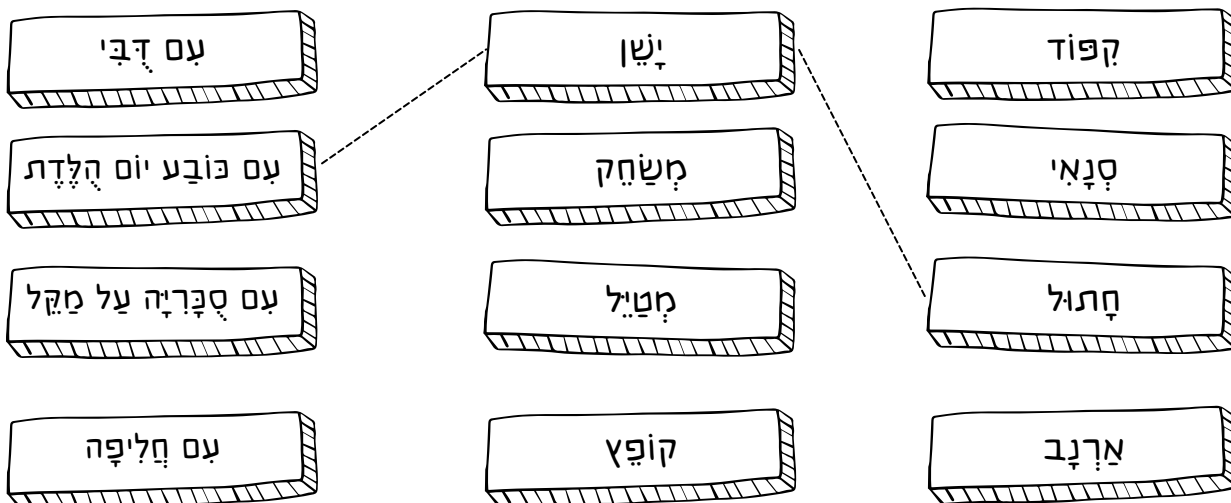
הַחֹבֶרֶת נְשֵׁה־כְנָתַי
בְּנִשְׁהָיָה לִי מְנַשְׁעֵימָם
בְּיַדֵי נְשֵׁלְכֶם לֹא יִהְיֶה
מְנַשְׁעֵימָם

מֵאֵת: סְרַמְוִיקָה הַקְּפוּד

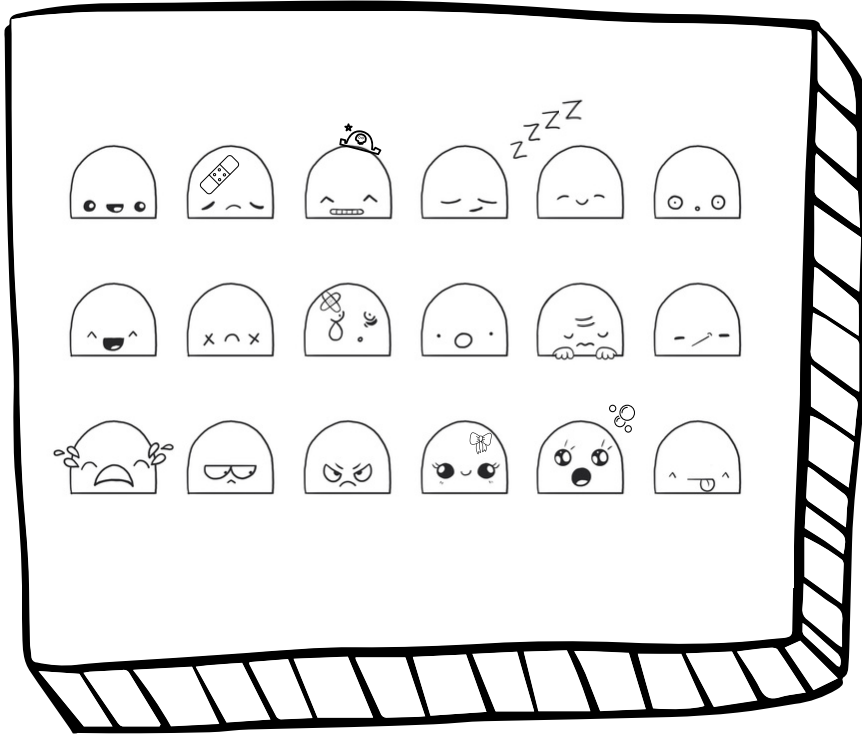
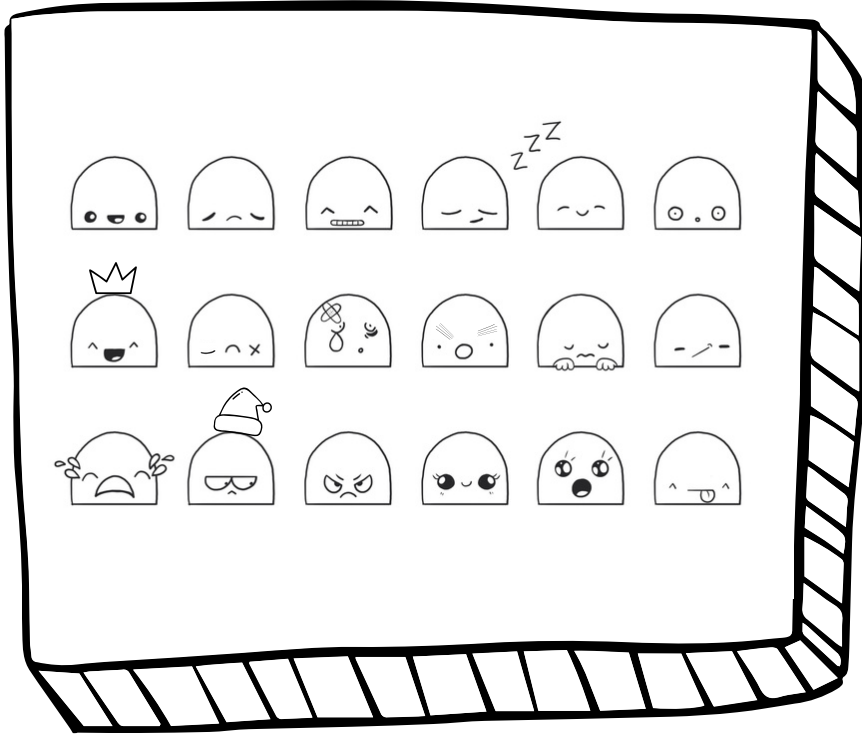

אֶתְמוֹל חֵלְמִתִּי עַל חֵתוּלָה נְחַמְדָּת, שֶׁנִּרְדְּמָה בְּשַׁעַל רֵאשָׁה פּוֹבֵעַ יוֹם הַלְּדָת.
אִז חֵשְׁבִתִּי עַל מִשְׁחָק מִצְחִיק מְאוֹד, בּוֹ אֶפְשֶׁר לְהִרְכִּיב כָּל מִינֵי דְמוּיוֹת.
הִנֵּה, זֹאת הַדִּגְמָא לְמַטָּה מְצִיֶּרֶת, לְמִרוֹת שְׂבַח־חַלוֹם הִיָּה לָהּ גַם סָרַט.

בָּלְנוּ שׁוֹנִים וְזֶה בְּסֵף הַפֶּל נִחְמַד
 לְדַעַת שְׁלֵא כָּל אַחַת הִיא כְּמוֹ כָּל אֶחָד
 אֶפְלוּ שָׁהֶם מֵאוֹד דּוֹמִים
 עַדִּין תּוֹבְלוּ לְמִצָּא 10 הַבְּדִילִים:

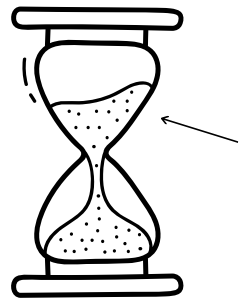
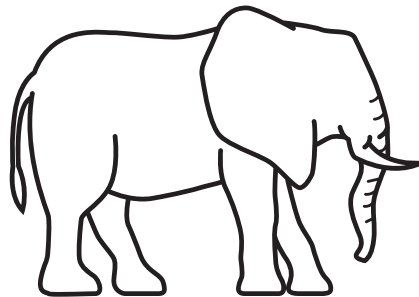
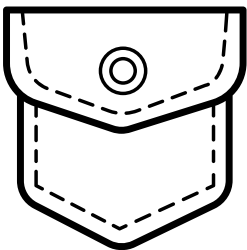
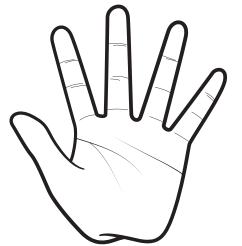
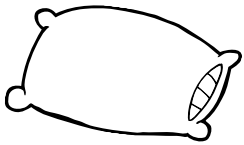
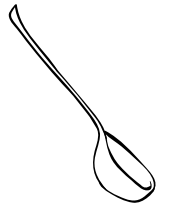

פַּעַם דִּיד נְשָׁלִי עָרַךְ מְסַבֵּה מְשַׁפְּחָתִית עֲנָקִית.
הוּא הַזְּמִין אֶת כָּל בְּנֵי הַדּוּדִים, אֶפְלוּ אֶת פִּיט
(הוּא הֵבֵן דִּיד נְשָׁגֵר בְּקִצָּה קְרָחוּב, לִיד שְׂדֵה הַחֲרָצִית).
הָיָה פִּיף וְנִחְמָד וְקוֹצָנִי מְאֹד,
רַק הָיָה שָׁם חֵבֵר אֶחָד נְשֵׂהוּא לֹא קְפוּד.

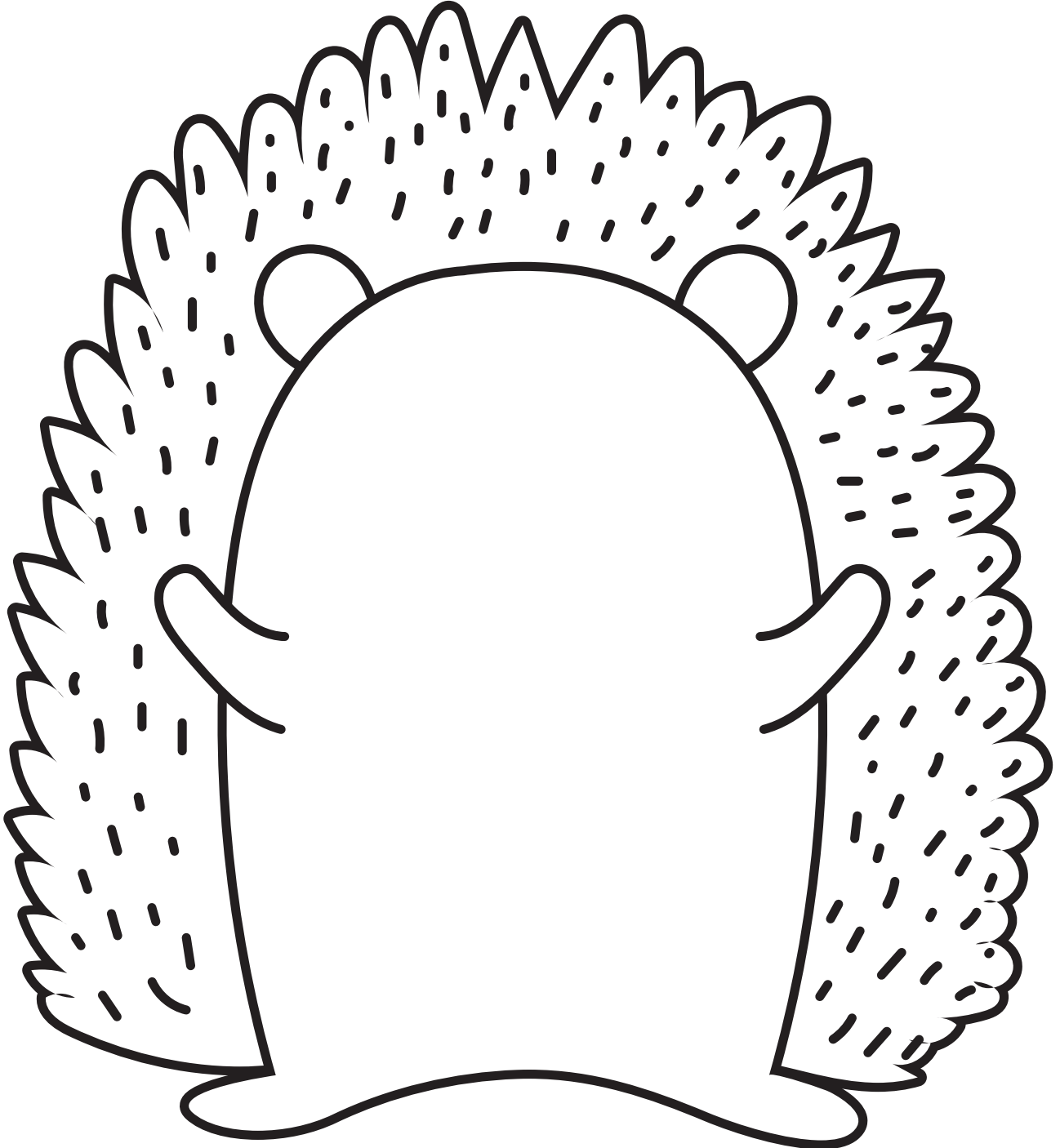
וְעָבְשׁוּ לְמִשְׁחָק מִפֶּשַׁת מִפֶּשַׁת מִפֶּשַׁת מִפֶּשַׁת קִשְׁהָ!
 צְרִיךְ לְהִתְאִים אֶת הַמְּלָה הַפְּצִירָת לַמְּקוֹם הַפְּתִיאִים בְּתוֹךְ הַפִּשְׁפֹּט.
 לְדַגְמָא: בְּחֶרֶף אֲנִי אוֹהֵב לְאָכַל מָרֵק (וְגַה (אֶפְוֶה).

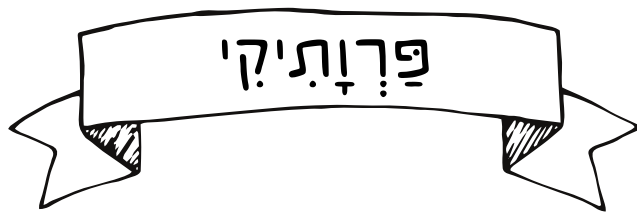
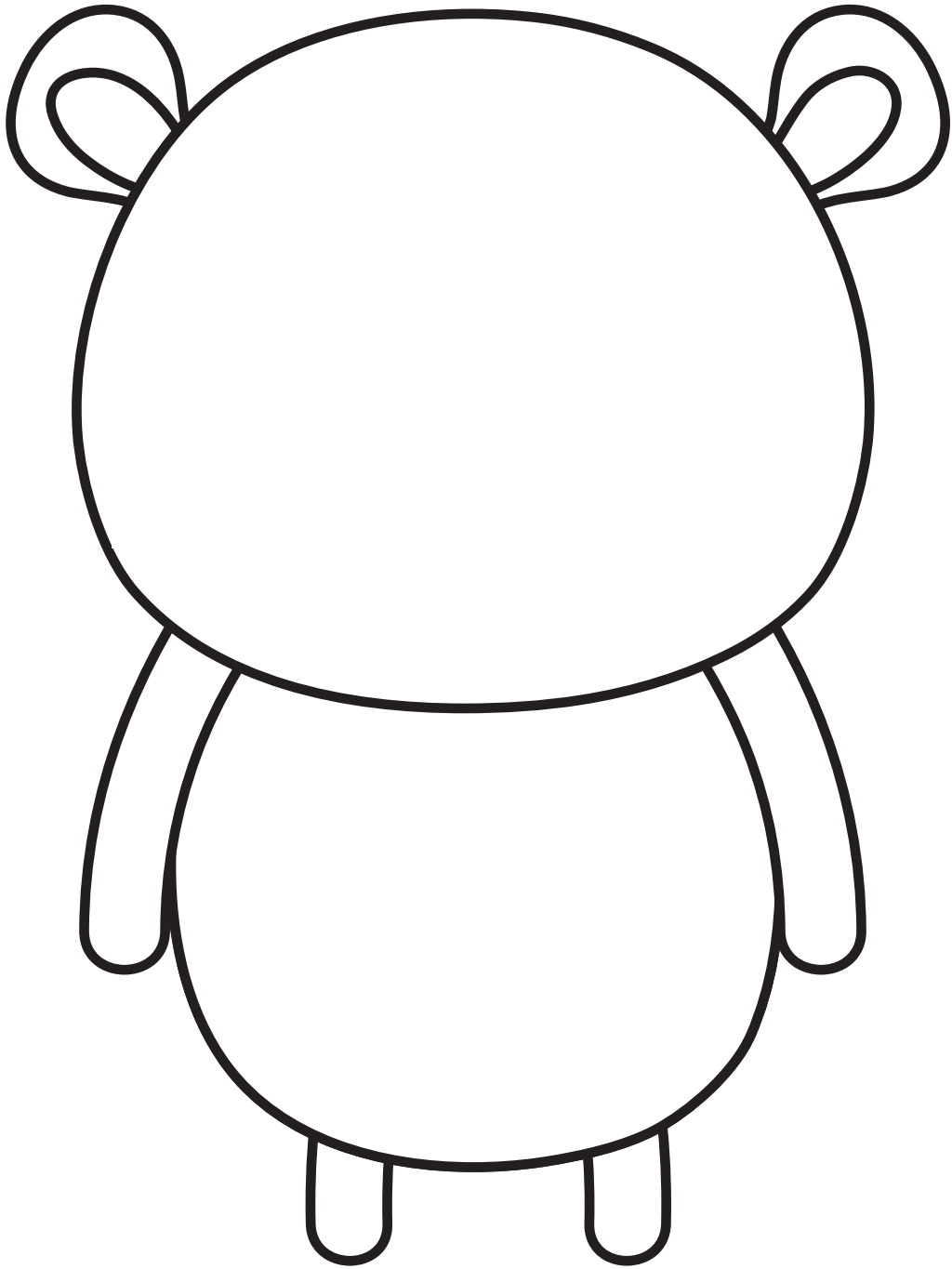
בואו נמציא דמות:

נקרא לו סראופה הקפוד, נוסף לו פה וגם עינים.
נוסף לו גם דבי חמוד מאוד, כי תמיד הרבה יותר נעים בשנים.
(את העינים והארף תמצאו בהמשך החוברת)

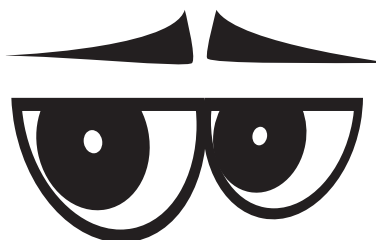
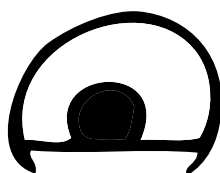
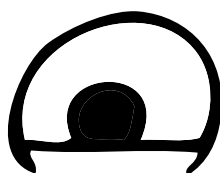
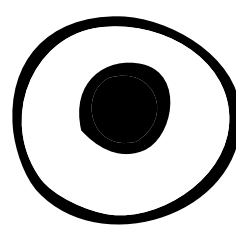
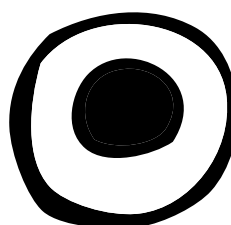
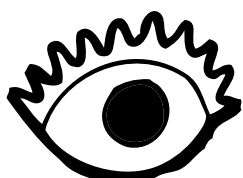
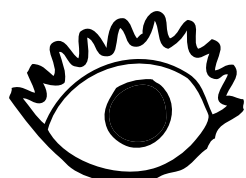
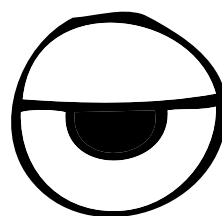
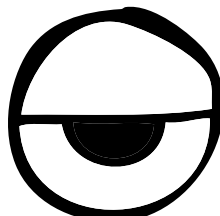
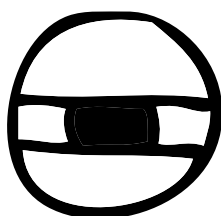
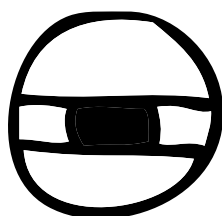
סראופה

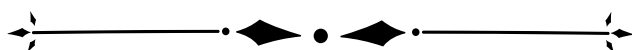
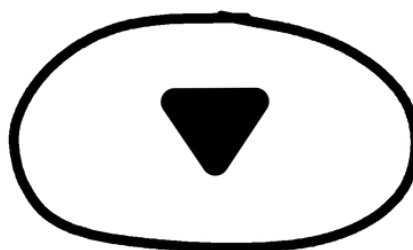
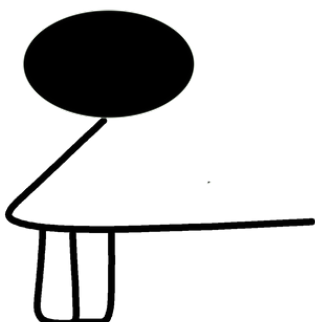
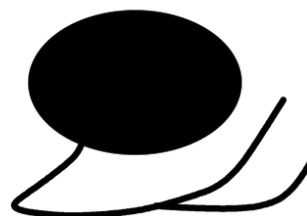
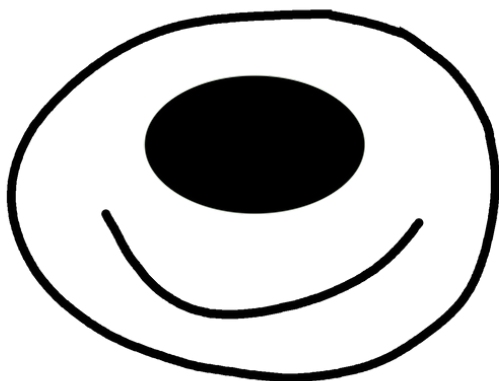
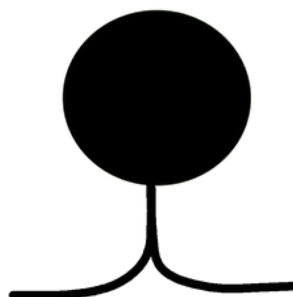
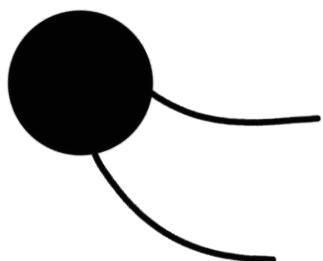

אפשר לגזר מפה את העינים ולהדביק על סרמופה או פרוטיקי.

וּמָבֵן מְפֹשֵׁר לַגֹּזֵר מֵאֵף וּפֶה וּלְהַדְבִּיק.

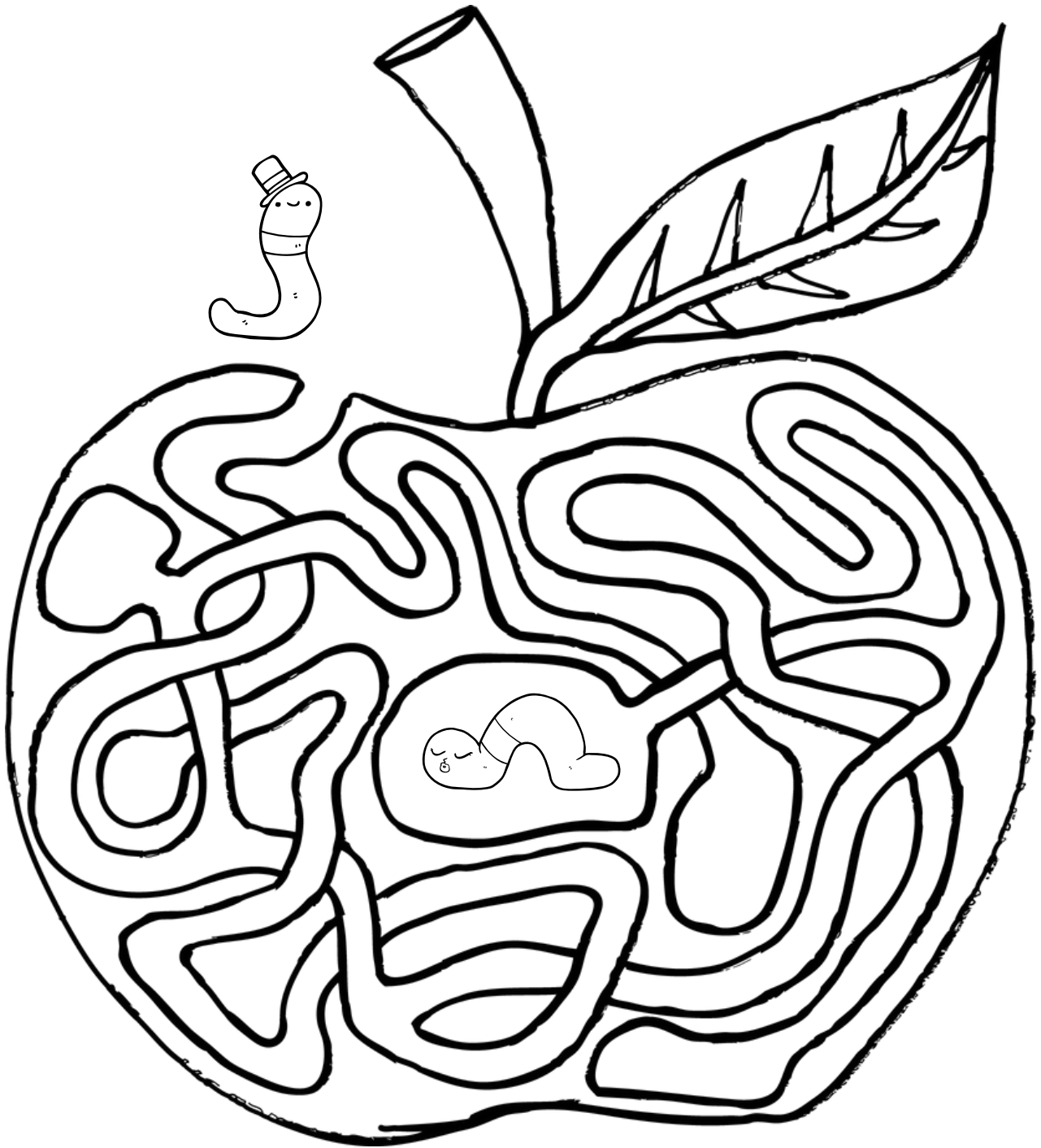
מֵהֶבֶתֶם אֶת הַמְשֻׁחָק הַקָּשָׁה מְקֻדָּם? הִנֵּה מְחַד מְחַשׁ מְחַשׁ מְחַשׁ קָשָׁה!
צְרִיף לְהַבִּין אֶת הַמַּלְיָם שְׂמוֹפִיעַ בְּהֵן צִיּוּר. הִנֵּה דְגָמָא:
מ- = קָרוּחַ

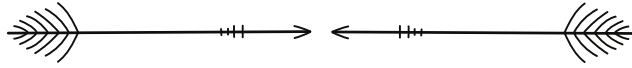
פְּעַם רְאִיתִי אֶת יוֹלְיוּס הַכֶּ- י- .
פְּתָמוֹם נָחַת לוֹ מְחַשׁ עַל ה- ו- ,
מְבַל הוּא לֹא הִתְעוֹרֵר , מְפֹלוֹ נְשִׁיָּה נְרָמָה
נְשִׁיָּה מְחַשׁ מ- -דָּג . וְאִזְ הַחַל לְרֻדָּת מ-
מֵהֶשׁ- . ה- עָף לוֹ מֵתַחַת
לְסֶפ- נְשִׁיָּה לְתַפְס מְחֻסָּה .
נְשִׁיָּה שְׂחַשׁ יְצָמָה שׁוּב , רְאִיתִי אֹתוֹ עָף לוֹ
ל- -נְשִׁי .

הִנֵּה שִׁיר שְׁכַתְּבֵתִי:
זֶה סֵפֶר עַל תְּלִילֵי אֹרֶז שֶׁאֵבֵב אֶת תְּלִילָה.
הֵם בָּלוּ יַחַד כָּל הַיּוֹם, הֵכִי אֶהְבּוּ לְכַרְסֵם תְּפוּחַי אָדָם.
אֲבָל יוֹם אֶחָד, לְמַרְבֵּה הַהִפְתָּעָה, תְּלִילָה נִרְדְּמָה בְּתוֹךְ הַלְבָּה.
מִיָּד יָצָא תְּלִילֵי אֹרֶז לְמַסָּע, לְהַחְזִיר אֶת אֶהוּבָתוֹ אֶל... הַמְּמָט, הַקְּלָפָה.

אולי נמציא ספור?

רוצים עזרה? תראו תרגיל משעשע:

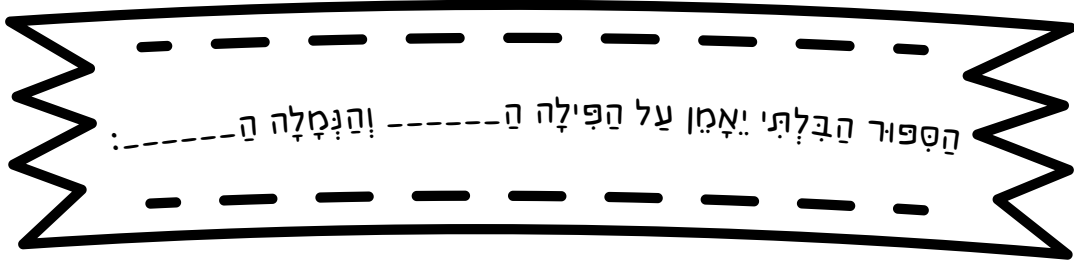
מה המלה הראשונה שעולה לכם בראש בנשנני אומר את המלה "צפרדע"?

ואם תרצו להמשיך בתרגילת,

מה המלה הראשונה שעולה לכם בראש בנשנני אומר "תרגילת"?

עכשו תמלאו את נשתי המלים

בשני המקומות בהם יש קוים מקוקוים.

איך הבותרת? יצאה מצלחת? אפשר כבר לכתב ספור?

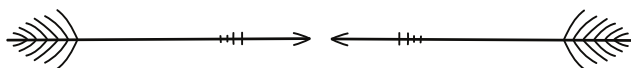
אולי תכתבו אותו כמן למטה בקצור?

אם הפחשבה עוד לא זורמת,

אפשר לנסות בותרת אחרת.

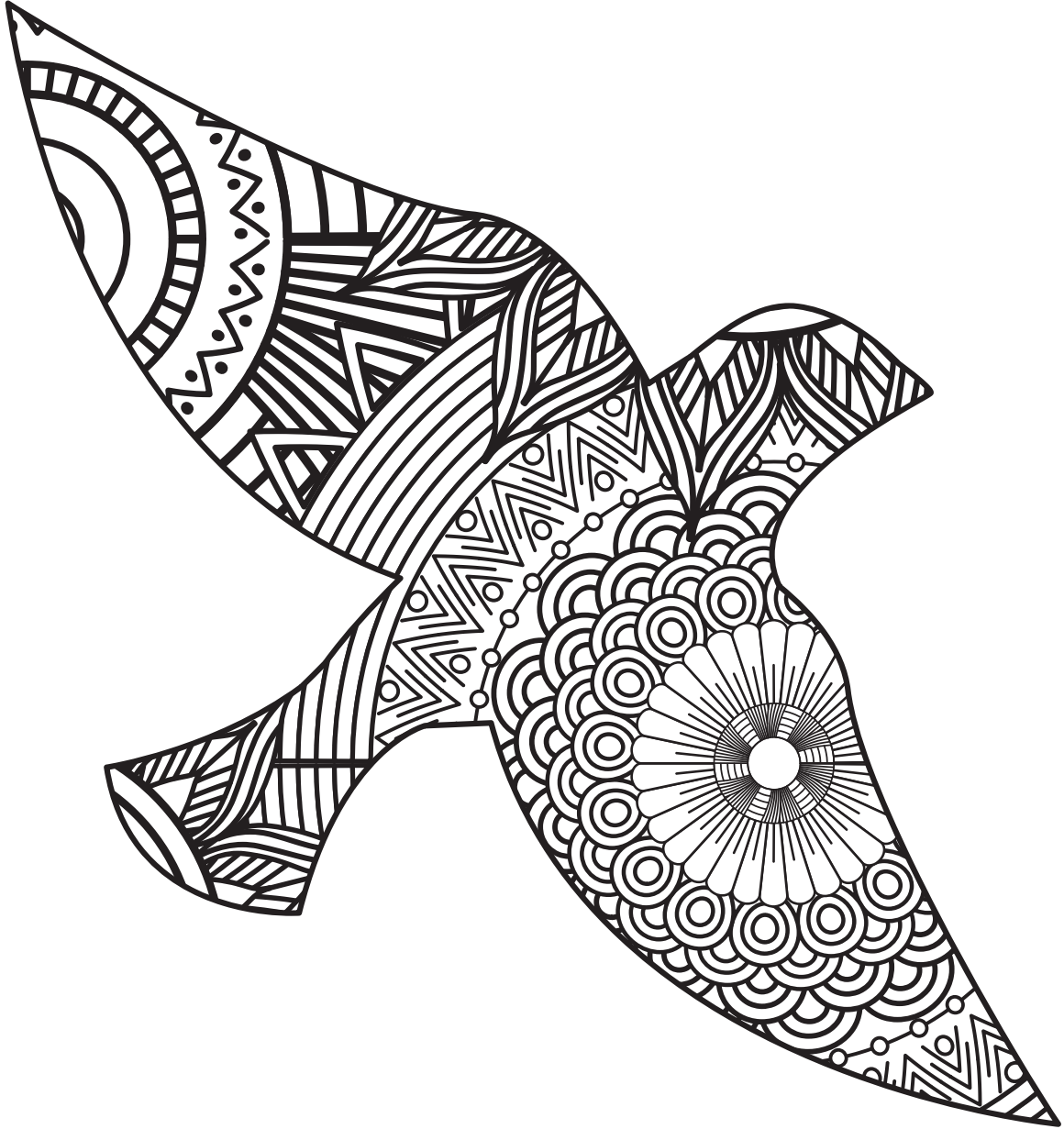

Multiple horizontal lines provided for writing the story.

זֶהוּ, זֶה סוֹף הַחֹבֶרֶת. אֲשַׁתְּדֵּל לְכַתֵּב עוֹד בְּפַעַם אַחֶרֶת.
בְּעֶצֶם יֵשׁ בָּאֵן עוֹד דָּבָר אֶחָד, מְקוּיָה שְׂיִהְיֶה לָכֶם נֶחֱמָד,
אֶת הַצְּפוּר צְרִיךְ לְצַבֵּעַ בְּיַד שְׂתִהְיֶה צְבֻעוֹנִית וַיִּפָּה וְאַחֶרֶת
בְּעֶצֶם, אֹמְרִי כְּבָר תִּצְבְּעוּ אֶת כָּל הַחֹבֶרֶת?

יֵשׁ רַק עוֹד דָּבָר אֶחָד, בְּאַמַּת מִשְׁהוּ קִטְנָטוֹ,
הַחֲבִימָתִי בַחֹבֶרֶת כּוֹבֵעַ שֶׁל לִיצוֹן.

